

Mládež - nositelka pokroku, budoucnost národa, naše naděje na lepší příští. Tyto a mnohá další slova jsme mohli a stále ještě můžeme poměrně často slyšet z úst těch, kteří již mají období mládí více méně za sebou. Stejně často (ne-li dokonce častěji) pak ovšem mládež bývá hodnocena jako zkažená, nemá úctu k hodnotám, je destruktivní a všeobecně nestojí za moc. Obě tato hodnocení se jako červená nit táhnou v podstatě celou historií lidstva. A stejně tak se v dějinách pravidelně setkáváme i se snahami mladou generaci jistým způsobem usměrnit a navést ji, alespoň v očích těch dříve narozených, na správnou cestu. Nejinak tomu bylo také za Protektorátu, tomto smutném období českých dějin, i když pojetí oné "správné cesty" bylo od předchozího snažení diametrálně odlišné. Dle oficiální linie diktované Berlínem a v našich zemích prosazované nepřiliš velkou, o to však viditelnější skupinou zrádců a kolaborantů, měla k tomuto účelu sloužit instituce nesoucí název Kuratorium pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě. 1

Tato práce si neklade za cíl detailně postihnout její vznik, organizační strukturu či vylíčit lidský profil jejích funkcionářů (toto téma již podrobně zpracoval ve své diplomové práci Jan Špringf) přestože i tyto údaje zde budou taktéž stručně zmíněny. Mým cílem bylo zaměřit se především na působení Kuratoria na mládež prostřednictvím jím vydávaných veřejně dostupných časopisů, především pak na srovnání "ideálního produktu" kuratorní výchovy a jeho protikladů, jak byly na stránkách těchto tiskovin prezentovány. Stejně tak jsem se na základě těchto pramenů pokusil o vlastní vymezení a důvody, proč se některé skupiny mládeže jevily přísluhovačům Kuratoria jako nežádoucí a považovali za nutné je jistým způsobem stigmatizovat.